

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

Warszawa, dnia 9 lipca 2014 r.

Poz. 240

Departament Nauki i Szkolnictwa Wojskowego

DECYZJA Nr 289/MON MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 8 lipca 2014 r.

w sprawie Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów - Minimalne Wymagania Programowe

Na podstawie § 1 pkt 9 lit. a i e oraz § 2 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 94, poz. 426), ustala się, co następuje:

1. Wprowadza się w wyższym szkolnictwie wojskowym Standard Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – Minimalne Wymagania Programowe, stanowiący załącznik do decyzji.

2. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego do dokonywania w imieniu Ministra Obrony Narodowej, zmian w treści Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – Minimalne Wymagania Programowe, zgodnie z aktualnymi potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Standard Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów - Minimalne Wymagania Programowe ujęty w programie kształcenia studiów wyższych uczelni wojskowej oraz programie nauczania w studium oficerskim, według którego, rozpoczęto kształcenie i szkolenie przed dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, stosuje się do czasu zakończenia nauki.

4. Uczelnia wojskowa może dostosować programy, o których mowa w pkt 3, do standardu wprowadzonego niniejszą decyzją.

5. Traci moc decyzja Nr 203/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wprowadzenia Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – Minimalne Wymagania Programowe (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. Nr 12, poz. 136).

6. Decyzja wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

STANDARD KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO DLA KANDYDATÓW NA OFICERÓW - MINIMALNE WYMAGANIA PROGRAMOWE

I. USTALENIA OGÓLNE

1. Standard kształcenia wojskowego obowiązuje kandydatów na oficerów kształconych w ramach studiów wyższych oraz szkolenia wojskowego w ramach studium oficerskiego.
2. Liczba godzin zajęć kształcenia wojskowego nie może być mniejsza niż określona w niniejszym standardzie z zastrzeżeniem pkt. 3 i 5.
3. Kształcenie i szkolenie wojskowe w zakresie treści i efektów kształcenia oraz wymiar godzinowy dla kandydatów na żołnierzy zawodowych korpusu osobowego medycznego i duszpasterstwa określa rektor – komendant uczelni w uzgodnieniu z osobami posiadającymi kwalifikacje właściwe dla tych korpusów osobowych, uwzględniając treści kształcenia ujęte w niniejszym standardzie. Czas tego szkolenia nie może być krótszy niż 3 miesiące.
4. Kształcenie i szkolenie wojskowe w ramach studium oficerskiego podoficerów i szeregowych zawodowych w zakresie treści kształcenia oraz wymiaru godzinowego określi rektor – komendant uczelni w uzgodnieniu z osobami posiadającymi kwalifikacje właściwe dla danego korpusu kadry w korpusie osobowym (grupie osobowej), mając na uwadze osiągnięcie przez absolwentów zakładanych w standardzie efektów kształcenia i szkolenia.
5. Liczba godzin zajęć dla podoficerów zawodowych nie może być mniejsza niż 50% ogólnej liczby godzin określonych w Module Oficerskim, natomiast dla szeregowych zawodowych Moduł Oficerski jest realizowany w pełnym wymiarze.
6. Szkolenie podstawowe należy realizować przed inauguracją roku akademickiego (w wymiarze objętym niniejszym standardem) dla kandydatów na żołnierzy zawodowych przyjętych na studia wyższe oraz przed rozpoczęciem zasadniczego kształcenia w studium oficerskim lub w czasie przerwy wakacyjnej dla studentów uczelni medycznych. Program szkolenia podstawowego określa rektor – komendant uczelni wojskowej, w której realizowane jest szkolenie w uzgodnieniu z dyrektorem departamentu właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego.
7. Standard kształcenia wojskowego obejmuje treści i efekty szkolenia ujęte w obowiązującym w Siłach Zbrojnych „Programie szkolenia podstawowego”. W przypadku kandydatów na oficerów rozpoczynających studia wyższe w uczelni wojskowej powyższy program powinien być zrealizowany do końca I roku studiów oraz w czasie przerwy wakacyjnej po I roku studiów dla studentów uczelni medycznych.

II. CEL KSZTAŁCENIA I SZKOLENIA WOJSKOWEGO

Zasadniczym celem kształcenia wojskowego jest przygotowanie kandydatów do wykonywania zawodu oficera zapewniające skuteczne ich działanie w warunkach bojowych i podczas pokojowego funkcjonowania Sił Zbrojnych RP. Ponadto, realizacja standardu wojskowego zapewni kandydatom na oficerów nabycie wiedzy i umiejętności związanych ze służbą wojskową oraz wpłynie na kształtowanie kompetencji personalnych i społecznych przygotowujących do objęcia pierwszego stanowiska służbowego.

III. EFEKTY KSZTAŁCENIA I SZKOLENIA WOJSKOWEGO

W wyniku realizacji standardu kształcenia wojskowego absolwent powinien osiągnąć poniżej określone efekty kształcenia i szkolenia.

Symbol	Opis efektów kształcenia i szkolenia
Kategoria efektów: WIEDZA	
W_SW_1	posiada interdyscyplinarną wiedzę z zakresu nauk humanistycznych, społecznych (w tym nauk o obronności, nauk o bezpieczeństwie i nauk o zarządzaniu), dotyczącą istoty, prawidłowości i problemów funkcjonowania oficera w jednostce wojskowej w warunkach pokojowych, kryzysu i wojny;
W_SW_2	posiada wiedzę o organizacji, strukturach, rodzajach i wyposażeniu pododdziałów rodzajów Sił Zbrojnych RP oraz armii innych państw;
W_SW_3	posiada wiedzę na temat prowadzenia działań taktycznych na współczesnym polu walki na szczeblu plutonu i kompanii (równorzędnym);
W_SW_4	posiada wiedzę umożliwiającą dowodzenie pododdziałem oraz przygotowanie, organizowanie i prowadzenie działalności szkoleniowo-metodycznej;

W_SW_5	zna budowę oraz zasady działania broni strzeleckiej oraz umie wykorzystać możliwości bojowe powierzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz organizację obsługiwań technicznych;
W_SW_6	zna misję i wizję Sił Zbrojnych RP oraz zasady ich komunikowania społeczeństwu;
W_SW_7	posiada wiedzę z zakresu nauk prawnych obejmującą zagadnienia związane z zawodową służbą wojskową oraz międzynarodowym prawem humanitarnym konfliktów zbrojnych;
W_SW_8	zna środki wsparcia dowodzenia eksploatowane na poziomie taktycznym;
Kategoria efektów: UMIEJĘTNOŚCI	
U_SW_1	potrafi rozpoznawać, diagnozować i rozwiązywać problemy związane z dowodzeniem pododdziałem w tym przywództwem i szkoleniem;
U_SW_2	wykorzystuje metody, techniki i narzędzia niezbędne do planowania i prowadzenia działań taktycznych, przy optymalnym wykorzystaniu dostępnej techniki bojowej;
U_SW_3	potrafi prowadzić właściwą gospodarkę mieniem wojskowym i zasobami ludzkimi;
U_SW_4	zna język angielski na poziomie SPJ 3232 wg STANAG 6001 lub innym w zależności od wymagań określonych dla korpusu osobowego (grupy osobowej) zgodnie z decyzją Ministra Obrony Narodowej w sprawie kształcenia i egzaminowania ze znajomości języka obcego w resorcie obrony narodowej, gwarantującym poprawną komunikatywność w zakresie słownictwa ogólnego i wojskowego;
U_SW_5	potrafi skutecznie komunikować się oraz negocjować i przekonywać w zwartym zespole wojskowym;
U_SW_6	dowodzi i organizuje działalność szkoleniowo-metodyczną oraz prowadzi pracę wychowawczą w dowodzonym pododdziale;
U_SW_7	posiada umiejętność dostosowania się do częstych zmian otoczenia wynikających ze specyfiki służby wojskowej;
U_SW_8	posiada umiejętności korzystania z aktów prawnych regulujących zagadnienia związane z zawodową służbą wojskową;
U_SW_9	potrafi posługiwać się podstawowymi środkami łączności będącymi na wyposażeniu pododdziału (plutonu, kompanii);
U_SW_10	posiada umiejętności oceniania i opiniowania podwładnych;
Kategoria efektów: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_SW_1	rozumie idee uczenia się przez całe życie oraz wykazuje gotowość do pogłębiania wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zadań na zajmowanym stanowisku;
K_SW_2	posiada wysoką sprawność fizyczną oraz odporność psychiczną, pozwalającą na niezakłóconą realizację zadań w warunkach stresu i wzmożonego ryzyka;
K_SW_3	ma poczucie bycia obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Unii Europejskiej o ugruntowanej świadomości patriotyczno – historyczno – obronnej, rozumie relacje funkcji społecznych i zawodowych oraz zachodzące procesy społeczne i ekonomiczne;
K_SW_4	zna, rozumie i stosuje zasady Kodeksu Honorowego Żołnierza Zawodowego Wojska Polskiego, rozumie znaczenie komunikacji w procesie kształtowania pozytywnego wizerunku żołnierza polskiego;
K_SW_5	rozumie rolę dowódcy w pododdziale, jest świadomy odpowiedzialności za dowodzenie i szkolenie podwładnych, powierzony sprzęt wojskowy, utrzymanie wysokiej dyscypliny i gotowości bojowej oraz terminową realizację zadań;

IV. RAMOWE TREŚCI I EFEKTY KSZTAŁCENIA

Ramowe treści kształcenia są wspólne dla wszystkich korpusów osobowych (grup osobowych), kierunków i specjalności oraz studium oficerskiego (z zastrzeżeniem pkt. I.3, I.4).

Szkolenia podstawowego nie realizuje się w studium oficerskim dla podoficerów i szeregowych zawodowych.

V. SZKOLENIE PODSTAWOWE

Cel szkolenia

Po ukończeniu szkolenia podstawowego kandydat na żołnierza zawodowego powinien wykazać się: opanowaniem podstaw bojowego zachowania się i indywidualnego działania w zależności od sytuacji i sposobu oddziaływania przeciwnika, przygotowaniem do realizacji podstawowych zadań ogniowych z wykorzystaniem etatowej broni strzeleckiej w postawie leżąc do celów stałych, opanowaniem podstawowych umiejętności i wiedzy z zakresu szkolenia bojowego i logistycznego, umożliwiającą kontynuację przygotowania zawodowego w kolejnych etapach kształcenia w uczelni.

Zakres szkolenia

Wyszczególnienie	Liczba godzin
A. Szkolenie zapoznawcze	8
B. Szkolenie indywidualne	139
C. Egzamin	6
OGÓŁEM	153*

*) Pozostałe treści szkolenia określone w obowiązującym „Programie szkolenia podstawowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” realizowane będą w Module Oficerskim.

TREŚĆ SZKOLENIA, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ PROGRAMOWYCH

Wyszczególnienie	Liczba godzin
A. Szkolenie zapoznawcze	8
B. Szkolenie indywidualne	139
1. Regulaminy Sił Zbrojnych RP	19
2. Kształcenie obywatelskie	6
3. Profilaktyka i dyscyplina wojskowa	5
4. Taktyka ogólna	29
5. Teoria i praktyka strzelań	26
6. Rozpoznanie i armie innych państw	2
7. Powszechna obrona przeciwlotnicza	2
8. Szkolenie inżynieryjno-saperskie	3
9. Obrona przed bronią masowego rażenia	7
10. Łączność	4
11. Terenoznawstwo	2
12. Ochrona i obrona obiektów	2
13. Wychowanie fizyczne	16
14. Szkolenie medyczne	7
14. Ochrona środowiska	2
15. Profilaktyka pożarowa	2
16. Szkolenie BHP	2
17. Ochrona informacji niejawnych	3
C. Egzamin	6

A. Szkolenie zapoznawcze

Treść szkolenia:

Zapoznanie z kierowniczą kadrami uczelni oraz kadrami pododdziału. Codzienny tok służby (zapoznanie z porządkiem dnia uczelni). Zapoznanie z tabelą należności oraz zasadami odpowiedzialności za powierzone wyposażenie, sprzęt i uzbrojenie oraz innymi uprawnieniami. Zapoznanie z rejonem zakwaterowania pododdziału. Zapoznanie z rozmieszczeniem oraz funkcjonalnym przeznaczeniem obiektów w uczelni. Zapoznanie z zasadami korzystania z księgozbioru biblioteki uczelni. Przydział broni i wyposażenia osobistego.

Efekty szkolenia:

Rozpoznawanie kierowniczej kadry uczelni oraz pododdziału; znajomość podstawowych uwarunkowań służby wojskowej; postępowanie zgodnie z porządkiem dnia uczelni; umiejętność wskazania rozmieszczenia obiektów i urządzeń uczelni; omówienie rozlokowania i funkcje pomieszczeń (magazynów), urządzeń w rejonie zakwaterowania; znajomość praw i obowiązków w oparciu o obowiązujące przepisy i tabele należności; znajomość podstawowych zasad odpowiedzialności za powierzone mienie oraz uzbrojenie i sprzęt wojskowy; nabycie umiejętności korzystania z księgozbioru w uczelni.

B. Szkolenie indywidualne

1. REGULAMINY SIŁ ZBROJNYCH RP

Treść szkolenia:

Podstawowe uwarunkowania służby wojskowej: zasady zależności żołnierzy, postępowanie służbowe, zasady żołnierskiego zachowania. Służba wewnętrzna jednostki wojskowej. Organizacja służby wartowniczej. Działalność służbowa w garnizonie. Rola i zadania ŻW w zakresie utrzymania ładu

i porządku wojskowego. Musztra indywidualna: postawa zasadnicza i swobodna, zwroty, marsz, bieg i zatrzymanie, zachowanie się żołnierza w szyku, chwyt bronią, oddawanie honorów z bronią i bez broni. Przygotowanie żołnierzy do przysięgi wojskowej.

Efekty szkolenia:

Znajomość postanowień i zarządzeń regulujących tok życia i służby w jednostce (uczelni); zdefiniowanie podstawowych pojęć z regulaminu ogólnego i musztry; stosowanie postanowień regulaminów w życiu codziennym; umiejętność pełnienia służby wewnętrznej w pododdziale; znajomość zasad pełnienia służby wartowniczej i patrolowej; rozpoznawanie stopni wojskowych; opanowanie elementów musztry pojedynczego żołnierza.

2. KSZTAŁCENIE OBYWATELSKIE

Treść szkolenia:

Symbolika narodowa i wojskowa – barwy narodowe, godło, hymn, sztandar wojskowy, pieśń reprezentacyjna wojska polskiego, ceremonia, przysięga wojskowa. Prawne podstawy służby wojskowej. Tradycje Uczelni, jej rodowód, patron, nazwa wyróżniająca, symbolika. Historia i współczesność garnizonu.

Efekty szkolenia:

Rozpoznawanie symboli narodowych i wojskowych oraz zasady ich respektowania w czasie uroczystości wojskowych i państwowych, ze szczególnym uwzględnieniem przysięgi wojskowej; rozpoznawanie podstawowych sygnałów Wojska Polskiego i znajomość zasad zachowania się podczas ich odtwarzania; znajomość podstaw prawnych służby wojskowej, w tym służby w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego; umiejętność określenia i interpretacji podstawowych praw i obowiązków żołnierza; znajomość praw i wolności w warunkach służby wojskowej; umiejętność scharakteryzowania historii i tradycji uczelni i garnizonu.

3. PROFILAKTYKA I DYSCYPLINA WOJSKOWA

Treść szkolenia:

Odpowiedzialność karna i dyscyplinarna żołnierzy za naruszanie prawa, w tym dyscypliny wojskowej; konsekwencje kadrowe i finansowe dla żołnierzy naruszających dyscyplinę wojskową; rodzaje, zasady oraz tryb udzielania wyróżnień; rodzaje kar i środków dyscyplinarnych oraz sposób ich wykonywania; stosowanie dyscyplinarnych środków zapobiegawczych; uprawnienia żołnierza w postępowaniu dyscyplinarnym. Analiza dyscypliny wojskowej na szczeblu pododdziału; działalność profilaktyczna ŻW; podstawowe treści, formy i metody pracy profilaktycznej w pododdziale. Patologie społeczne w środowisku wojskowym między innymi alkoholizm, narkomania.

Efekty szkolenia:

Znajomość podstawowych uprawnień i obowiązków przełożonych dyscyplinarnych, wynikających z wojskowych przepisów dyscyplinarnych; umiejętność wymienienia katalogu wyróżnień oraz omówienie kryteriów i trybu ich udzielania; znajomość rodzajów kar i środków dyscyplinarnych oraz omówienie sposobu ich wykonywania, a także stosowanie dyscyplinarnych środków zapobiegawczych; omówienie uprawnień i obowiązków obwinionego w postępowaniu dyscyplinarnym; znajomość podstawowych form i metod pracy profilaktycznej w pododdziale; rozpoznawanie symptomów/objawów użycia środków odurzających, narkotyków i alkoholu.

4. TAKTYKA OGÓLNA

Treść szkolenia:

Alarm w pododdziale. Podstawowe pojęcia dotyczące prawa wojennego – żołnierskie reguły prowadzenia walki oraz znaki ochronne używane w trakcie działań zbrojnych. Działanie żołnierza w składzie drużyny w działaniach taktycznych. Przygotowanie żołnierza do działania na polu walki. Techniki pokonywania terenu różnymi sposobami. Działanie żołnierza podczas marszu. Działanie żołnierza podczas ubezpieczenia bezpośredniego rejonu.

Efekty szkolenia:

Znajomość czynności wynikających z zadań alarmowych; znajomość obowiązków żołnierza w zakresie przestrzegania MPMKZ w działaniach taktycznych; umiejętność wykonania czynności wchodzących w zakres przygotowania osobistego uzbrojenia i wyposażenia do działania na polu walki w dzień i w nocy; zachowanie się żołnierza na polu walki w dzień i w nocy; znajomość ogólnych zasad prowadzenia działań taktycznych; znajomość zasad przemieszczania się w terenie z wykorzystaniem naturalnych i sztucznych przeszkód terenowych; umiejętność przemieszczania się na pieszo po wyznaczonych drogach oraz na przełaj w czasie marszu w dzień i w nocy; umiejętność wykonywania czynności indywidualnie i zespołowo w czasie ubezpieczenia bezpośredniego rejonu.

5. TEORIA I PRAKTYKA STRZELAŃ

Treść szkolenia:

Zasady bezpieczeństwa w szkoleniu ogniowym. Przeznaczenie, budowa, i właściwości bojowe broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych: budowa i użytkowanie karabinka, amunicji i granatów ręcznych. Zasady strzelania z karabinka. Ćwiczenia w obserwacji: określanie odległości, wykrywanie, rozpoznawanie i określanie odległości oraz wskazywanie celów. Ćwiczenia w wykonywaniu łącznych czynności do strzelania z broni strzeleckiej: przyjmowanie postawy strzeleckiej leżąc, wykonywanie łącznych czynności do strzelania na celność i skupienie, prowadzenie ognia z broni małowadźrowej na celność. Prowadzenie ognia z karabinka do celu stałego na celność i skupienie. Strzelanie szkolne nr 1 - strzelanie na celność i skupienie z karabinka. Ćwiczenia w rzucaniu granatami ręcznymi na odległość w różnych postawach.

Efekty szkolenia:

Znajomość zasad bezpieczeństwa podczas obchodzenia się z bronią, amunicją i granatami; znajomość budowy, przeznaczenia oraz parametrów taktyczno-technicznych karabinka, amunicji i granatów ręcznych; umiejętność wyjaśnienia zasad strzelania z karabinka; rozkładanie i składanie broni; umiejętność przygotowania broni do strzelania; wykonywanie czynności do strzelania z karabinka i prowadzenie celnego ognia do celu stałego; wykrywanie, rozpoznawanie, wskazywanie i określanie odległość do celów; uzbrajanie i rzucanie granatami ręcznymi w różnych postawach; utrzymywanie w czystości i sprawności posiadanej broni; wykonywanie normy szkoleniowej nr 3.

6. ROZPOZNANIE I ARMIE INNYCH PAŃSTW

Treść szkolenia:

Podstawowe zasady prowadzenia rozpoznania na szczeblu pododdziału. Struktury organizacyjne armii innych państw.

Efekty szkolenia:

Znajomość zasad prowadzenia rozpoznania, w tym zasad działania, jako szperacz, obserwator. Znajomość struktur organizacyjnych wybranych armii innych państw.

7. POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA

Treść szkolenia:

Zachowanie się żołnierzy na sygnał alarmu powietrznego w MSD i w działaniach taktycznych. Znajomość zasad prowadzenia obserwacji przestrzeni powietrznej.

Efekty szkolenia:

Znajomość zasad ogłaszania i przekazywania sygnałów alarmu powietrznego; podejmowanie działań w MSD na sygnał alarmu powietrznego; umiejętność zachowania się w czasie przebywania w schronie lub innym ukryciu; umiejętność prawidłowego działania po ogłoszeniu alarmu powietrznego w różnych sytuacjach bojowych.

8. SZKOLENIE INŻYNIERYJNO-SAPERSKIE

Treść szkolenia:

Wybór miejsca i wykonanie pojedynczego stanowiska ogniowego do strzelania z broni strzeleckiej w różnych postawach.

Efekty szkolenia:

Umiejętność wykorzystania ukształtowania i pokrycia terenu przy wykonywaniu stanowiska ogniowego; umiejętność wykonania stanowiska ogniowego do strzelania z broni strzeleckiej w różnych postawach; umiejętność maskowania wykonywanych prac i obiektów za pomocą środków podręcznych i etatowych.

9. OBRONA PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA

Treść szkolenia:

Broń masowego rażenia (BMR) i toksyczne środki przemysłowe (TŚP). Posługiwanie się sprzętem i środkami ochrony przed skażeniami znajdującymi się w indywidualnym wyposażeniu żołnierza. Sprawdzenie szczelności masek przeciwgazowych w atmosferze skażonej. Działanie na sygnał uprzedzenia o zagrożeniu skażeniami i alarmu o skażeniach.

Efekty szkolenia:

Umiejętność dokonania charakterystyki broni masowego rażenia i toksycznych środków przemysłowych; znajomość sygnałów alarmowych uprzedzenia o zagrożeniu skażeniami i alarmu o skażeniach; umiejętność posługiwania się podstawowymi przyrządami rozpoznania skażeń oraz indywidualnymi środkami ochrony przed skażeniami; znajomość składu oraz zasady wykorzystania indywidualnych pakietów do likwidacji skażeń; umiejętność przeprowadzania natychmiastowej likwidacji skażeń; działanie po ogłoszeniu uprzedzenia o zagrożeniu skażeniami i alarmu o skażeniach.

10. ŁĄCZNOŚĆ

Treść szkolenia:

Podstawowe pojęcia z zakresu łączności wojskowej. Charakterystyka wybranych polowych środków łączności.

Efekty szkolenia:

Poznanie istoty łączności wojskowej; zrozumienie zadań i wymagań stawianych łączności wojskowej; rodzaje, podział i ogólna charakterystyka polowych środków łączności; wady i zalety stosowania różnych środków łączności; zasady organizacji łączności.

11. TERENOZNAWSTWO

Treść szkolenia:

Orientowanie się w terenie bez mapy oraz ocena odległości.

Efekty szkolenia:

Umiejętność wykorzystywania poznanych sposobów orientowania się w terenie bez mapy, wskazywania kierunków stron świata za pomocą busoli (kompasu) i według ciał niebieskich, charakterystycznych form rzeźby terenu i obiektów terenowych (naturalnych i antropogenicznych); dokonywania prostych pomiarów w terenie przy pomocy m.in. lornetki polowej, linijki milimetrowej lub innych środków podręcznych; określanie azymutu magnetycznego na wskazany cel (obiekt terenowy) i określania odległości do niego.

12. OCHRONA I OBRONA OBIEKTÓW

Treść szkolenia:

Ogólne zasady ochrony i obrony obiektów.

Efekty szkolenia:

Znajomość ogólnych zasad: ochrony i obrony obiektów, głównych zagrożeń dla osób i mienia wojskowego, użycia broni palnej.

13. WYCHOWANIE FIZYCZNE

Treść szkolenia:

Teoria wychowania fizycznego i sportu. Atletyka terenowa i ćwiczenia w ośrodku sprawności fizycznej: kształtowanie wytrzymałości biegowej. „Mała zabawa biegowa”, „Duża zabawa biegowa”, trening ogólno usprawniający w OSF. Gimnastyka: ćwiczenia kształtujące w kolumnach ćwiczebnych, ćwiczenia ogólnorozwojowe (kształtujące). Pływanie. Sprawdzian z pływania.

Efekty szkolenia:

Nabycie nawyków codziennych ćwiczeń fizycznych; osiągnięcie sprawności fizycznej umożliwiającej prawidłowe wykonywanie zadań związanych ze specyfiką służby wojskowej; umiejętne znoszenie wzmożonego wysiłku fizycznego związanego z trudami służby wojskowej; znajomość i przestrzeganie podstawowych zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania prostych ćwiczeń i czynności ruchowych.

14. SZKOLENIE MEDYCZNE

Treść szkolenia:

Świadczenia zdrowotne w jednostce wojskowej. Indywidualne wyposażenie medyczne żołnierza. Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii i fizjologii człowieka. Resuscytacja krążeniowo-oddechowa. Udzielanie pierwszej pomocy na polu walki w przypadkach wystąpienia urazów i obrażeń różnych okolic ciała ze szczególnym uwzględnieniem krwotoków oraz złamań.

Efekty szkolenia:

Znajomość struktur służby zdrowia oraz organizacji i zakresu udzielania świadczeń zdrowotnych w jednostce wojskowej. Zasady funkcjonowania publicznej służby zdrowia i ubezpieczeń zdrowotnych. Umiejętność postępowania w zakresie wzywania pomocy do miejsca zdarzenia. Praktyczne wykorzystywanie elementów indywidualnego wyposażenia medycznego, Umiejętność prowadzenia resuscytacji krążeniowo-oddechowej - samodzielnie i w zespole. Umiejętność udzielania pierwszej pomocy w przypadkach wystąpienia urazów i obrażeń (w tym poszkodowanym przy użyciu BMR) dostępnymi materiałami medycznymi.

15. OCHRONA ŚRODOWISKA

Treść szkolenia:

Podstawowe przepisy prawne z zakresu ochrony środowiska.

Efekty szkolenia:

Znajomość regulacji prawnych z zakresu ochrony środowiska, z punktu widzenia przestrzegania ich przez Siły Zbrojne, na podstawie ustaw i rozporządzeń oraz przepisów wewnętrznych resortu Obrony Narodowej; znajomość zasad zapobiegania skażeniu gruntu, wody i powietrza w działalności wojskowej (użytkowania MPS, zanieczyszczania powietrza gazami spalinowymi, eksploatacji

akumulatorów itp.); przedstawienie zasad i sposobów postępowania z odpadami i substancjami niebezpiecznymi dla środowiska; znajomość przyczyn i skutków degradacji środowiska naturalnego; umiejętność podejmowania działań chroniących środowisko naturalne.

16. PROFILAKTYKA POŻAROWA

Treść szkolenia:

Zagrożenia pożarowe jednostki wojskowej. Przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów. Podręczny sprzęt gaśniczy i środki gaśnicze oraz podstawowe zasady gaszenia pożarów.

Efekty szkolenia:

Znajomość ogólnych zagrożeń pożarowych wynikających z charakteru jednostki wojskowej; stosowanie profilaktyki pożarowej w miejscu zakwaterowania i pełnienia służby; umiejętność działania na wypadek powstania pożaru i zachowywanie się na sygnał alarmu pożarowego; znajomość zasad posługiwania się podręcznym sprzętem gaśniczym.

17. SZKOLENIE BHP

Treść szkolenia:

Wybrane regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy (służby). Zagrożenia wypadkowe i zagrożenia dla zdrowia występujące w jednostce wojskowej. Podstawowe środki zapobiegawcze.

Efekty szkolenia:

Znajomość podstawowych przepisów oraz zasad z zakresu bezpieczeństwa i higieny służby wynikających z Kodeksu Pracy oraz przepisów wykonawczych dotyczących żołnierzy; stosowanie zasad bezpiecznego zachowywania się w czasie szkolenia i w życiu codziennym; umiejętność identyfikowania zagrożeń wypadkowych; zagrożenia dla zdrowia i umiejętność przeciwdziałania im oraz znajomość procedur postępowania w sytuacji zaistnienia wypadku; znajomość zasad odpowiedzialności prawnej i finansowej za spowodowane wypadki.

18. OCHRONA INFORMACJI NIEJAWNYCH

Treść szkolenia:

Przepisy dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz odpowiedzialności karnej, dyscyplinarnej i służbowej za ich naruszenie, w szczególności za nieuprawnione ujawnianie informacji niejawnych.

Zasady ochrony informacji niejawnych w zakresie niezbędnym do pełnienia służby, z uwzględnieniem zasad zarządzania ryzykiem bezpieczeństwa informacji niejawnych, w szczególności szacowania ryzyka. Sposoby ochrony informacji niejawnych oraz postępowania w sytuacjach zagrożenia dla takich informacji lub w przypadku ich ujawnienia.

Efekty szkolenia:

Znajomość zasad ochrony informacji niejawnych w zakresie niezbędnym podczas szkolenia w uczelni. Podniesienie świadomości w zakresie konsekwencji i odpowiedzialności za nieprzestrzeganie przepisów oraz obowiązujących zasad związanych z ochroną i przetwarzaniem informacji niejawnych. Nabycie elementarnej wiedzy związanej z problematyką dotyczącą wytwarzania, modyfikowania, kopiowania, klasyfikowania, gromadzenia, przechowywania, przekazywania lub udostępniania informacji niejawnych.

C. WALIDACJA EFEKTÓW SZKOLENIA - EGZAMIN

Na zakończenie szkolenia podstawowego przeprowadza się egzamin, w ramach którego kandydaci na żołnierzy zawodowych poddawani są następującym sprawdzianom:

1. wiedzy teoretycznej;
2. umiejętności praktycznych - w formie „pętli taktycznej”.

Sprawdzian wiedzy teoretycznej przeprowadza się w postaci testu wiadomości obejmującego zakres materiału z przedmiotów objętych szkoleniem podstawowym.

W ramach „pętli taktycznej” organizowanej w terenie należy m.in. zorganizować następujące stanowiska egzaminowania:

1. działanie żołnierza na polu walki – w tym wykonanie normy nr 1 z taktyki, normy nr 4 ze szkolenia inżynieryjno – saperskiego oraz rzutu granatem ręcznym;
2. zachowanie podczas zagrożenia użycia BMR – w tym wykonanie normy nr 7 i 8 z OPBMR;
3. budowa i użytkowanie broni – w tym wykonanie normy nr 3 ze szkolenia strzeleckiego;
4. nawiązywanie i utrzymywanie łączności;
5. rozpoznanie pola walki i orientowanie się w terenie – w tym wykonanie normy nr 9 z terenoznawstwa;
6. udzielanie pierwszej pomocy.

Egzamin przeprowadza powołana rozkazem rektora - komendanta komisja, która dokonuje oceny stopnia opanowania umiejętności szkolonych według karty wyników szkolenia.

VI. MODUŁ OFICERSKI

Moduł oficerski zawiera zdefiniowane minimalne wymagania w zakresie treści i efektów kształcenia niezbędne do osiągnięcia odpowiednich kompetencji przyszłego oficera, zapewniając minimalny zakres wiedzy niezbędnej do wykonywania obowiązków na pierwszym stanowisku służbowym.

Wyszczególnienie	Liczba godzin
A. Grupa treści kształcenia podstawowego	131
B. Grupa treści kształcenia kierunkowego	498
C. Grupa treści kształcenia specjalistycznego	*)

SKŁADNIKI TREŚCI KSZTAŁCENIA W GRUPACH, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ PROGRAMOWYCH

Wyszczególnienie	Liczba godzin
A. Grupa treści kształcenia podstawowego	131
1. Działalność wychowawcza w wojsku	49
2. Komunikacja społeczna	10
3. Podstawy pedagogiki	16
4. Przywództwo w dowodzeniu	30
5. Historia sztuki wojennej	16
6. Ochrona informacji niejawnych	10
B. Grupa treści kształcenia kierunkowego	498
1. Podstawy dowodzenia	16
2. Taktyka ogólna	32
3. Działania pokojowe i stabilizacyjne	14
4. Szkolenie personelu narażonego na izolację SERE (Survival, Evasion, Resistance, Escape)	9
5. Gotowość bojowa i mobilizacyjna	16
6. Rozpoznanie wojskowe i armie innych państw	14
7. Topografia wojskowa	40
8. Zabezpieczenie logistyczne działań taktycznych	16
9. Teoria i praktyka strzelań	80
10. Środki dowodzenia	30
11. Działalność szkoleniowa w wojsku	16
12. Międzynarodowe prawo humanitarne konfliktów zbrojnych	20
13. Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego	30
14. Podstawy eksploatacji sprzętu wojskowego (SpW)	14
15. Wsparcie wojsk sojusznicznych przez państwo-gospodarza (HNS)	8
16. Współpraca cywilno-wojskowa (CIMIC)	8
17. Ochrona środowiska	8
18. OPL i Powszechna obrona przeciwlotnicza	20
19. Obrona przed bronią masowego rażenia	16
20. Wsparcie ogniowe	20
21. Wsparcie inżynierskie	14
22. Zabezpieczenie medyczne	30
23. Regulaminy SZRP	27
C. Grupa treści kształcenia specjalistycznego	*)

*) Liczbę godzin treści kształcenia specjalistycznego wynikającego z określonych dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej) efektów kształcenia i szkolenia określa rektor – komendant uczelni wojskowej w uzgodnieniu z osobami posiadającymi kwalifikacje właściwe dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej).

A. Grupa treści kształcenie podstawowego

1. DZIAŁALNOŚĆ WYCHOWAWCZA W WOJSKU

Celem kształcenia jest ukształtowanie postaw i zachowań żołnierza – obywatela w mundurze.

Treść kształcenia:

Rola etyki i moralności w życiu społecznym. Podstawowe problemy etyki. Etyka żołnierska w tradycji oręża polskiego. Etyka żołnierska jako etyka zawodu. Moralny sens służby wojskowej. Moralność a dowodzenie. Etyka walki zbrojnej. Kodeks Honorowy Żołnierza Zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. System działalności wychowawczej w Wojsku Polskim. Rozmowy indywidualne w pracy wychowawczej. Praca wychowawcza w działaniach bojowych. Zasady i tryb reagowania dyscyplinarnego wobec żołnierzy naruszających przepisy prawa oraz wyróżniania żołnierzy, byłych żołnierzy, pododdziałów, oddziałów i instytucji wojskowych. Kompetencje przełożonych i uprawnienia żołnierzy w ramach reagowania dyscyplinarnego. Konsekwencje orzeczeń dyscyplinarnych, zagrożenia dla dyscypliny wojskowej. Ocena i analiza dyscypliny wojskowej na szczeblu pododdziału. Patologie społeczne jako zagrożenia dyscypliny wojskowej. Profilaktyka patologii społecznych w wojsku. Zagadnienia równości płci w warunkach służby wojskowej. Gender, ramy prawne, natowska definicja płci kulturowej. Funkcjonowanie żołnierzy w środowisku wielokulturowym. Równe traktowanie – przeciwdziałanie dyskryminacji z każdego powodu. Problematyka HIV/AIDS oraz profilaktyka chorób przenoszonych drogą płciową. Morale i nastroje. Kierunki działalności kulturalno-oświatowej w resorcie Obrony Narodowej.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie istoty i podstawowych zagadnień etyki walki zbrojnej; definiowanie uniwersalnych norm moralnych w aspekcie zachowania się uczestników walki zbrojnej; rozumienie moralnych zasad zachowania się wobec chronionych osób i obiektów oraz moralnych powinności dowódcy w walce; rozumienie systemu działalności wychowawczej w Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, umiejętność posługiwania się oraz stosowania przepisów prawa w zakresie działalności wychowawczej, wykorzystywania informacji bieżącej do podnoszenia morale i nastrojów żołnierzy, wykonywania ustawowych powinności przełożonego w zakresie kształtowania dyscypliny wojskowej żołnierzy, w szczególności poprzez działania profilaktyczno – wychowawcze oraz tworzenie warunków do wyróżniania i reagowanie na jej naruszenia, umiejętności rozpoznawania oraz przeciwdziałania patologiom w życiu społecznym wojska; rozumienie istoty oraz kompleksowego podejścia do płci kulturowej; kształtowanie odpowiedzialności za własne zdrowie oraz edukację w zakresie unikania ryzykownych zachowań seksualnych; dokonywanie doboru tematyki zajęć kształcenia obywatelskiego do prowadzenia działalności wychowawczej w pododdziale, umiejętności i możliwości wykorzystywania form i metod działalności kulturalno-oświatowej w pracy wychowawczej.

2. KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

Celem kształcenia jest nauczenie poprawnej pod względem językowym wymiany informacji, wiadomości, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej.

Treść kształcenia:

Podstawowe pojęcia, definicje i zakres komunikacji społecznej. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Wykorzystanie zasad retoryki i metod erystyki w komunikacji społecznej. Autoprezentacja i wystąpienia publiczne. Pisemne formy wypowiedzi użytkowych. Technika i estetyka wypowiedzi ustnej. Wygłaszanie przemówień w sytuacjach służbowych i pozasłużbowych. Wystąpienia medialne. Public Affairs w wojsku (Komunikacja Strategiczna i Public Affairs w NATO i Wojsku Polski; Planowanie, organizowanie i prowadzenie działań Public Affairs podczas ćwiczeń i operacji wojskowych). Polityka informacyjna resortu oraz współpraca z mediami. Prawa i obowiązki dowódcy w zakresie informowania opinii publicznej oraz rola i miejsce oficera prasowego w jednostce wojskowej. Komunikowanie poprzez stronę internetową jednostki. Komunikacja wewnętrzna. Kontakty interpersonalne z przedstawicielami sojusznicznych armii. Organizacja oraz uczestnictwo w odprawach, zebraniach i naradach. Konflikty w wojsku. Negocjacje. Etyka komunikacji społecznej.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie podstawowych pojęć i zakresu komunikacji społecznej; poprawne artykułowanie informacji, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej; umiejętność wykorzystania zasad retoryki i metod erystyki w komunikacji społecznej; umiejętność wypowiadania się do mediów i współpracy z mediami, znajomość zasad realizacji polityki informacyjnej resortu; umiejętność nawiązywania kontaktów interpersonalnych, umiejętność rozwiązywania konfliktów na szczeblu pododdziału i prowadzenie wewnątrzorganizacyjnych negocjacji; organizowania zebranych, odpraw i narad; określanie zasad obiegu informacji wewnątrz organizacji i instytucji oraz wykorzystywanie ich w praktyce dowódczej; redagowanie według aktualnej instrukcji pism jawnych będących w obiegu zewnętrznym i wewnętrznym; umiejętność praktycznego stosowania podstawowej wiedzy z teorii kontaktów międzykulturowych, dalszego doskonalenia umiejętności i kompetencji komunikacyjnych.

3. PODSTAWY PEDAGOGIKI

Celem kształcenia jest nauczenie zasad i metod wychowania oraz wyrobienie pewnych dyspozycji i cech u podwładnych.

Treść kształcenia:

Pedagogika jako dyscyplina naukowa. Współczesne kierunki pedagogiczne. Teoria wychowania jako dyscyplina naukowa. Aksjologia w procesie wychowania. Cele kształcenia i wychowania. Ideały wychowania. Zasady i metody wychowania. Metody i techniki wychowania stosowane w wojsku. Samokształcenie w procesie dydaktyczno-wychowawczym. Techniki pracy umysłowej. Edukacja ustawiczna. Edukacja na odległość e-learning.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie pojęć, roli oraz zadań pedagogiki, a także znajomość jej miejsca wśród innych nauk; znajomość współczesnych kierunków pedagogicznych; znajomość podstaw teorii wychowania i jego cech; przedstawienie koncepcji wartości w procesie wychowania; znajomość celów kształcenia i wychowania oraz przedstawienie ideału wychowania i wzorców osobowych; umiejętność określenia osobowości współczesnego oficera; znajomość zasad i metod wychowania oraz znajomość metod wychowania w wojsku; poznanie procesu i metod samokształcenia się oraz jego roli w procesie dydaktyczno-wychowawczym; umiejętność zastosowania metod i technik uczenia się; znajomość pojęcia edukacji ustawicznej oraz rozumienie jej roli w procesie kształcenia; znajomość mediów i multimediów jako środowiska edukacyjno-wychowawczego oraz ich roli w procesie dydaktyczno-wychowawczym.

4. PRZYWÓDZTWO W DOWODZENIU

Celem kształcenia jest opanowanie umiejętności przywództwa w organizacji oraz techniki motywowania podwładnych.

Treść kształcenia:

Techniki motywowania podwładnych; metody doboru, oceniania i rozwoju kadr; organizacja pracy zespołowej; delegowanie uprawnień; techniki negocjacji i rozwiązywania konfliktów; techniki gospodarowania czasem (własnym i podwładnych); techniki pracy sztabowej w warunkach garnizonowych i poligonowych; kultura organizacyjna w wojsku.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Umiejętność skutecznego przywództwa w grupie formalnej i nieformalnej; znajomość technik zarządzania kapitałem ludzkim organizacji; umiejętność postawienia czytelnych zadań podwładnym według obowiązujących regulaminów; umiejętność kreowania własnego autorytetu w organizacji; zdolność przejmowania inicjatywy i skutecznej realizacji zadań zespołowych; utożsamianie się z kulturą organizacyjną w wojsku oraz jej doskonalenie.

5. HISTORIA SZTUKI WOJENNEJ

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy historyczno-wojskowej do rozwiązywania problemów dowodzenia na szczeblu pododdziału oraz umiejętne wykorzystywanie doświadczeń wojennych i stosowanie wiedzy historyczno –wojskowej do rozwiązywania problemów dowodzenia na szczeblu taktycznym.

Treść kształcenia:

Rozwój sztuki wojennej w starożytności i średniowieczu. Taktyka podczas wojen starożytności i średniowiecza. Wojskowość europejska czasów nowożytnych (XVI-XVII wiek). Taktyka armii europejskich w XVI i XVII wieku. Sztuka wojenna w okresie wojen napoleońskich i w XIX wieku. Taktyka w wojnach napoleońskich i polskich powstaniach narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem okresu odzyskiwania przez Polskę niepodległości oraz walk polskich formacji wojskowych w okresie II wojny światowej. Rozwój sztuki wojennej w XX wieku i na początku XXI wieku.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Umiejętność uzasadniania historycznego charakteru ewolucji zasad sztuki wojennej, uogólniania doświadczeń wojennych i stosowania wiedzy historyczno-wojskowej do rozwiązywania problemów dowodzenia na szczeblu taktycznym; umiejętność wykorzystywania wiadomości z historii w dobieraniu treści do szkolenia patriotycznego i obywatelskiego w pododdziale; umiejętność upowszechniania wiedzy historyczno-wojskowej w środowisku wojskowym i cywilnym, interpretowania ważniejszych wydarzeń z historii wojskowości oraz korzystania z różnych źródeł wiedzy historyczno-wojskowej.

6. OCHRONA INFORMACJI NIEJAWNYCH

Celem kształcenia jest zapoznanie z przepisami i zasadami dotyczącymi ochrony informacji niejawnych w zakresie niezbędnym do pełnienia służby po zakończeniu nauki w uczelni.

Treść szkolenia:

Cele ochrony informacji niejawnych RP. Rys historyczny ochrony informacji niejawnych Polsce sięgający okresu międzywojennego. Informacje niejawne we współczesnym państwie. Problematyka ochrony informacji niejawnych na przykładzie innych krajów i organizacji międzynarodowych. Organizacja ochrony informacji niejawnych w RP, w tym obowiązki kierownika jednostki organizacyjnej w tym zakresie wynikające z ustawy o ochronie informacji niejawnych. Wymagania dotyczące sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie informacji niejawnych. Organizacja kontroli okresowych ewidencji, materiałów i obiegu dokumentów niejawnych. Obowiązujące uregulowania z zakresu bezpieczeństwa osobowego, teleinformatycznego i przemysłowego oraz organizacji i funkcjonowania kancelarii tajnych. Organizacja obiegu dokumentów i informacji niejawnych oraz archiwizacja dokumentów. Ochrona fizyczna informacji niejawnych oraz kryteria tworzenia stref ochronnych. Zarządzanie ryzykiem w bezpieczeństwie informacji niejawnych. Sposób postępowania z materiałami zawierającymi informacje niejawne oznaczone klauzulą „tajne” lub „ściśle tajne” w razie wprowadzenia stanu nadzwyczajnego. Postępowanie z informacjami niejawnymi międzynarodowymi.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość obowiązujących uregulowań prawnych z zakresu ochrony informacji niejawnych. Umiejętność postępowania z dokumentami i informacjami niejawnymi. Znajomość standardów ochrony informacji niejawnych w NATO i UE.

B. Grupa treści kształcenia kierunkowego**1. PODSTAWY DOWODZENIA**

Celem kształcenia jest wyposażenie słuchaczy w wiedzę z zakresu organizacji dowodzenia, znajomości procesu i dokumentów dowodzenia na szczeblu pododdziału oraz zasad ich wykonywania.

Treść kształcenia:

Podstawowe pojęcia dowodzenia. Proces dowodzenia. Znaki wojskowe. Dokumenty dowodzenia szczebla pododdziału.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość podstawowych pojęć dowodzenia; rozumienie przedsięwzięć realizowanych w procesie dowodzenia, rozumienie toku postępowania podczas wypracowania decyzji, znajomość znaków wojskowych, zasad opisu i ich stosowania; znajomość układu i treści dokumentów dowodzenia wykonywanych na szczeblu pododdziału.

2. TAKTYKA OGÓLNA

Celem kształcenia jest nabycie podstawowej wiedzy na temat organizacji i zasad prowadzenia działań taktycznych oraz struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów wojsk.

Treść kształcenia:

Ogólna charakterystyka działań zbrojnych. Klasyfikacja działań taktycznych. Charakterystyka zasad i czynników walki. Podział, struktury organizacyjne i wyposażenie pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególne rodzaje Sił Zbrojnych. Zasady użycia pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach Sił Zbrojnych w działaniach militarnych i pozamilitarnych. Prowadzenia działań taktycznych przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnych środowiskach pola walki.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość działań zbrojnych, zasad i czynników walki; znajomość przeznaczenia, zadań oraz struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach Sił Zbrojnych; znajomość działań taktycznych oraz rozumienie zasad ich prowadzenia przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnym środowisku walki; rozumienie zasad wykorzystania pododdziałów i ich możliwości bojowych w walce.

3. DZIAŁANIA POKOJOWE I STABILIZACYJNE

Celem kształcenia jest znajomość podstawowych terminów, zasad i sposobów wykonywania zadań przez pododdziały w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych.

Treść kształcenia:

Podstawowe pojęcia dotyczące operacji pokojowych i stabilizacyjnych; typologia operacji pokojowych i stabilizacyjnych; charakter zadań wykonywanych przez polskie kontyngenty wojskowe podczas udziału w misjach pokojowych i stabilizacyjnych; zasady użycia siły w działaniach pokojowych i stabilizacyjnych; podstawowe zasady i sposoby wykonywania zadań mandatowych.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość podstawowych terminów dotyczących operacji pokojowych i stabilizacyjnych; typologia operacji pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość doświadczeń Wojska Polskiego z udziału

w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość sposobów i zasad działania w czasie wykonywania zadań mandatowych. Umiejętność zachowania się w sytuacjach zagrożenia.

4. SZKOLENIE PERSONELU NARAŻONEGO NA IZOLACJĘ (SERE)

Celem kształcenia jest opanowanie podstawowej wiedzy w zakresie organizacji i funkcjonowania systemu odzyskiwania izolowanego personelu oraz sposobów przeżycia w ekstremalnych warunkach.

Treść kształcenia:

Organizacja i funkcjonowanie systemu odzyskiwania izolowanego personelu. Metody zwiększania szans na przeżycie w ekstremalnych warunkach środowiska naturalnego. Podstawowe techniki unikania schwywania oraz przeżycia w niewoli lub w uwięzieniu. Podstawowe różnice dotyczące statusu i sytuacji jeńca i zakładnika. Metody współdziałania z elementami systemu odzyskiwania personelu w trakcie prowadzenia akcji poszukiwawczo-ratowniczej oraz do wspierania akcji uwalniania.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość zasad, taktyki i techniki unikania zagrożeń; znajomość czynników fizjologicznych i ich wpływ na ograniczanie wydolności organizmu człowieka w sytuacji walki o przetrwanie, w różnych warunkach terenowych i klimatycznych; znajomość zasady, metody i formy ochrony własnej, budowy schronień poszukiwania i spożywania wody oraz pożywienia, umożliwiające doraźne utrzymanie się przy życiu oraz metod i technik ustalania własnego położenia (lokalizacji); znajomość teoretycznych podstaw prowadzenia standardowych „Bojowych Akcji Poszukiwawczo-Ratowniczych” (CSAR – Combat Search and Rescue) oraz „Akcji Bojowego Odzyskiwania (CR – Combat Recovery); sposoby wykorzystania posiadanego wyposażenia osobistego w celu zwiększenia szans na przeżycie.

5. GOTOWOŚĆ BOJOWA I MOBILIZACYJNA

Celem kształcenia jest nabycie umiejętności definiowania podstawowych wskaźników i pojęć dotyczących gotowości bojowej i mobilizacyjnej oraz zasad utrzymywania stałej gotowości bojowej i osiągnięcia gotowości do podjęcia działań.

Treść kształcenia:

Podstawowe wskaźniki i definicje dotyczące gotowości bojowej i mobilizacyjnej. Zasady utrzymania stałej i osiągnięcia gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej w pododdziale. Funkcjonowanie elementów bazy mobilizacyjnej. Dokumentacja dotycząca gotowości bojowej i mobilizacyjnej.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość podstawowych wskaźników i definicji dotyczących mobilizacji i utrzymania normatywów gotowości bojowej w pododdziale; znajomość zasad utrzymania stałej i osiągnięcia gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej; znajomość elementów bazy mobilizacyjnej; znajomość dokumentacji gotowości bojowej na szczeblu pododdziału; rozumienie istoty uzupełniania wojsk w wyniku strat ponoszonych w czasie działań bojowych.

6. ROZPOZNANIE WOJSKOWE I ARMIE INNYCH PAŃSTW

Celem kształcenia jest zrozumienie roli rozpoznania wojskowego, typologii, sposobów i zasad prowadzenia rozpoznania we współczesnych konfliktach zbrojnych.

Treść kształcenia:

Rola rozpoznania wojskowego we współczesnych konfliktach zbrojnych. Główne zadania rozpoznania wojskowego. Typologia rozpoznania wojskowego. Sposoby prowadzenia rozpoznania. Struktury organizacyjne i wyposażenie jednostek organizacyjnych wybranych armii innych państw do szczebla batalionu. Charakterystyka współczesnych poglądów na prowadzenie walki w wybranych armiach innych państw.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie podstawowych pojęć z zakresu rozpoznania wojskowego; rozumienie roli rozpoznania wojskowego podczas prowadzenia walki; potrafi organizować rozpoznanie na poszczególnych szczeblach dowodzenia (pluton, kompania); znajomość struktur organizacyjnych i wyposażenia jednostek organizacyjnych wybranych armii innych państw; znajomość zasad i sposobów prowadzenia rozpoznania w działaniach bojowych; znajomość poglądów na temat prowadzenia działań bojowych przez jednostki organizacyjne armii innych państw.

7. TOPOGRAFIA WOJSKOWA

Celem kształcenia jest opanowanie sposobów orientowania się w terenie z mapą i bez mapy oraz wykorzystywania prostych przyrządów i urządzeń nawigacyjnych (busola, kompas, odbiorniki nawigacyjne GPS) będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych RP w działaniach taktycznych.

Treść kształcenia:

Orientowanie się w terenie z mapą i bez mapy. Charakterystyczne formy rzeźby terenu i obiekty terenowe (naturalne i antropogeniczne) oraz ich właściwości taktyczne. Zasady wykonywania marszu wg azymutu. Wydawnictwa kartograficzne (mapy papierowe i cyfrowe) i ich charakterystyka, pomiary na mapach topograficznych, wykorzystanie mapy podczas pracy w terenie. Przyrządy i urządzenia nawigacyjne wykorzystywane w pododdziałach rodzajów wojsk. Wykonywanie zadań z zakresu nawigacji. Współczesne systemy informacji przestrzennej (oprogramowanie komercyjne, przeglądarki internetowe CIS, Serwer Informacji i Usług Geograficznych GEOSERWER). Fotointerpretacja danych obrazowych.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Umiejętność posługiwania się mapą w różnych warunkach terenowych (papierową i cyfrową, mapą topograficzną i ortofotomapa), orientowania się w terenie z mapą i bez mapy; przygotowanie i wykonanie marszu wg azymutu; wykorzystanie przyrządów i urządzeń nawigacyjnych w działaniach taktycznych wojsk; prowadzenie orientacji topograficznej oraz rozpoznanie i ocena terenu. Znajomość podstawowego oprogramowania (PGO, darmowe przeglądarki GIS), danych geograficznych dostępnych w sieci teleinformatycznej MIL WAN (wykorzystywanie danych rastrowych i wektorowych), ogólnych zasad fotointerpretacji i odczytywania zdjęć lotniczych i zobrazowań satelitarnych.

8. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE DZIAŁAŃ TAKTYCZNYCH

Celem kształcenia jest znajomość celu, istoty i przedmiotu logistyki wojskowej oraz zasad organizacji zabezpieczenia logistycznego pododdziału w działaniach taktycznych na współczesnym polu walki.

Treść kształcenia:

Istota, cel i zakres logistyki wojskowej. Funkcjonowanie gospodarki wojskowej. Zabezpieczenie materiałowe, techniczne i medyczne działań taktycznych na szczeblu pododdziału. Ogólna charakterystyka transportu wojskowego. Ogólne zasady organizacji zabezpieczenia logistycznego PKW, zapoznanie z systemami informatycznymi – szczególnie pakiet LOGFAS.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość istoty, celów i treści logistyki wojskowej oraz struktur funkcjonowania systemu logistycznego SZ RP; rozumienie funkcjonowania gospodarki wojskowej; znajomość podstaw zabezpieczenia logistycznego działań taktycznych na szczeblu pododdziału, ogólna znajomość możliwości oferowanych przez pakiet LOGFAS.

9. TEORIA I PRAKTYKA STRZELAŃ

Celem kształcenia jest zrozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych oraz nabycie umiejętności praktycznego ich wykorzystania

Treść kształcenia:

Budowa i działanie podstawowych rodzajów broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych. Podział i znakowanie amunicji. Wybrane elementy teorii strzału i balistyki. Zasady strzelania z broni strzeleckiej. Warunki bezpieczeństwa podczas użytkowania i obchodzenia się z bronią i amunicją. Ćwiczenia przygotowawcze i strzelania z broni strzeleckiej. Rzut granatem bojowym. Metodyka prowadzenia zajęć ze szkolenia strzeleckiego. Zasady i normy przystrzeliwania broni strzeleckiej. Organizacja i doprowadzanie broni strzeleckiej do prawidłowej celności. Gospodarka mieniem służby uzbrojenia i elektroniki.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych; definiowanie i rozpoznawanie znakowania amunicji strzeleckiej; stosowanie w praktyce zasad prowadzenia celnego ognia z broni strzeleckiej; definiowanie i przestrzeganie warunków bezpieczeństwa podczas obchodzenia się z bronią i amunicją a także podczas strzelań i rzutu granatem bojowym; umiejętność prowadzenia ognia z pistoletu, pistoletu maszynowego i karabinka; rozumienie zasad i norm przystrzeliwania broni oraz umiejętność doprowadzenia broni strzeleckiej do prawidłowej celności; planowanie, przygotowanie i prowadzenie zajęć ze szkolenia strzeleckiego; znajomość przepisów w zakresie przechowywania uzbrojenia i sprzętu wojskowego w pododdziale oraz prowadzenie dokumentacji eksploatacyjno-technicznej.

10. ŚRODKI DOWODZENIA

Celem kształcenia jest poznanie zasad organizacji łączności, sposobów wykorzystania środków automatyzacji dowodzenia i posługiwania się środkami łączności będącymi na wyposażeniu pododdziałów oraz przepisów korespondencji radiowej.

Treść kształcenia:

Podstawowe zagadnienia z zakresu systemów łączności i informatyki. Zasadniczy sprzęt łączności i informatyki będące na wyposażeniu SZ RP (dane taktyczno-techniczne, zastosowanie). Zasady organizacji systemów łączności i sposoby wykorzystywania sprzętu łączności i informatyki (w tym

również zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania środkami walki). Przepisy korespondencji radiowej i ogólne zasady zarządzania częstotliwościami radiowymi w SZ RP. Bezpieczeństwo i ochrona systemów teleinformatycznych. Posługiwanie się środkami wsparcia dowodzenia (łączności oraz zautomatyzowanymi systemami dowodzenia i kierowania środkami walki) będącymi na wyposażeniu pododdziału.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Umiejętność praktycznego wykorzystania technicznych możliwości systemów łączności i informatyki, w zależności od rodzaju wykonywanych działań bojowych pododdziału; znajomość zasad organizacji łączności i planistycznych dokumentów łączności oraz obowiązujących przepisów w zakresie eksploatacji sprzętu łączności i informatyki; umiejętność praktycznego posługiwania się środkami łączności i informatyki przy wykorzystaniu dokumentów eksploatacyjnych łączności.

11. DZIAŁALNOŚĆ SZKOLENIOWA W WOJSKU

Celem kształcenia jest przygotowanie dowódcy do kierowania i realizacji szkolenia oraz wdrażanie najskuteczniejszych form i metod w realizacji przedsięwzięć szkoleniowych.

Treść kształcenia:

System, struktura oraz strategie wychowania i nauczania w zintegrowanym procesie szkolenia wojskowego. Kompetencje dowódców plutonów i drużyn w zakresie działalności szkoleniowo-metodycznej. Istota, cele, treści oraz formy, metody i zasady działalności szkoleniowo-metodycznej na szczeblu plutonu. Infrastruktura szkoleniowa i sposób przygotowania bazy gabinetowej i polowej oraz technicznych środków nauczania. Tok zajęć teoretycznych i praktycznych w garnizonie i w warunkach polowych. Rola, miejsce oraz zadania kierownika zajęć oraz instruktorów w procesie planowania, organizowania oraz realizowania szkolenia w plutonie. Dokumentacja szkoleniowo-ewidencyjna dowódcy plutonu (kierownika zajęć) i dowódcy drużyny (instruktora). Wybrane elementy działalności bieżącej na szczeblu kompanii. Wybrane elementy działalności szkoleniowo-metodycznej na szczeblu kompanii. System Wykorzystania Doświadczeń Siłach Zbrojnych RP, miejsce i rola dowódcy w procesie Wykorzystania Doświadczeń.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie roli, miejsca oraz zadań osób funkcyjnych w zakresie szkolenia plutonu (drużyny); umiejętność planowania, organizowania i realizowania szkolenia na szczeblu plutonu (drużyny), identyfikowania nowoczesnych metod szkolenia z uwzględnieniem ich efektywności, wykonywania i prowadzenia dokumentacji szkoleniowo-metodycznej w plutonie; rozumienie roli instruktora w profesjonalnym przygotowaniu instruktorów do szkolenia w punkcie nauczania; dobieranie elementów bazy szkoleniowej, technicznych środków nauczania oraz pomocy dydaktycznych do wymogów procesu szkolenia. Znajomość zasad i organizacji Systemu Wykorzystania Doświadczeń w Siłach Zbrojnych RP, rozumienie miejsca i roli dowódcy w procesie Wykorzystania Doświadczeń.

12. MIĘDZYNARODOWE PRAWO HUMANITARNE KONFLIKTÓW ZBROJNYCH

Celem kształcenia jest zapoznanie z zasadami międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych oraz przestrzeganiem go podczas prowadzenia działań zbrojnych

Treść kształcenia:

Geneza i rozwój prawa wojennego. Główne założenia i zasady międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych (definicja MPHKZ, źródła MPHKZ a zasady użycia siły (ROE), MPHKZ a prawo krajowe). Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca. Pojęcie kombatanta, osoby uprawnione do statusu kombatanta. Ochrona i uprawnienia jeńców wojennych. Ochrona rannych, chorych i rozbitków. Ochrona ludności cywilnej. Metody i środki walki w świetle MPHKZ. (Środki prowadzenia zbrojnych działań wojennych objęte zakazem badań, produkcji, posiadania i handlu. Środki objęte zakazem użycia, środki walki, których użycie jest dopuszczalne pod pewnymi warunkami. Ograniczenia w zakresie stosowania dopuszczalnych środków walki zbrojnej, metody prowadzenia działań zbrojnych – dozwolone i zakazane). Ochrona dóbr kultury. MPHKZ a konflikty wewnętrzne. Znaki i oznaczenia stosowane w MPHKZ. Odpowiedzialność za naruszenia MPHKZ (zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludności, zbrodnie ludobójstwa, odpowiedzialność dowódców za naruszenia prawa wojennego, działanie na rozkaz.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie znaczenia MPHKZ w działaniach wojsk; umiejętność postępowania zgodnie z celem międzynarodowego prawa humanitarnego; znajomość norm humanitarnego postępowania w działaniach zbrojnych i umiejętność egzekwowania takiego zachowania od swoich podwładnych; podejmowanie decyzji w zakresie prowadzenia działań zbrojnych zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym.

13. WYBRANE ZAGADNIENIA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO I MIĘDZYNARODOWEGO

Celem kształcenia jest znajomość istoty bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego, oraz struktur i instytucji zajmujących się bezpieczeństwem narodowym i międzynarodowym.

Treść kształcenia:

Globalne problemy bezpieczeństwa. Filozoficzno-polityczne i cywilizacyjne źródła pojmowania bezpieczeństwa. Prawno-międzynarodowe podstawy bezpieczeństwa. Narody Zjednoczone i porozumienia regionalne. Procesy rozbrojeniowe i mechanizmy kontroli zbrojeń. Obszary porozumień rozbrojeniowych istotnych dla bezpieczeństwa globalnego. Międzynarodowa współpraca wojskowa i perspektywy jej rozwoju. Misje specjalne i operacje wojskowe w systemie bezpieczeństwa. Problemy bezpieczeństwa regionalnego. Architektura bezpieczeństwa regionalnego w Europie. NATO i Unia Europejska wobec zagrożeń globalnych i regionalnych. Proces helsiński. Środki budowy zaufania i bezpieczeństwa. Kontrola zbrojeń konwencjonalnych w Europie. Traktat CFE. System obrony państwa. Elementy systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej. Przesłanki bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej. Strategia obronności. Prawno-organizacyjne podstawy systemu obronnego RP. Polska w systemie sojuszniczym NATO. Przewidywany charakter zadań Sił Zbrojnych RP. Operacje poza granicami Polski. Standardy demokratycznej, cywilnej kontroli nad siłami zbrojnymi. Udział SZ RP w międzynarodowej współpracy wojskowej.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie istoty bezpieczeństwa państw, znajomość podstawowych zasad jego funkcjonowania; rozumienie funkcjonowania systemu obrony państwa; zrozumienie procesów: zachodzących w jego systemie politycznym oraz w życiu społeczno-politycznym; zapoznanie z funkcjonowaniem i strukturami współczesnych instytucji europejskich i międzynarodowych w dobie procesów integracyjnych.

14. PODSTAWY EKSPLOATACJI SPRZĘTU WOJSKOWEGO (SpW)

Celem kształcenia jest znajomość zasad i bezpieczeństwa eksploatacji sprzętu wojskowego.

Treść kształcenia:

Podstawowy sprzęt wojskowy Sił Zbrojnych RP. Podstawowe pojęcia związane z eksploatacją SpW. Bezpieczeństwo eksploatacji SpW (w tym bezpieczeństwo energetyczne, dozоровe metrologiczne, ekologiczne, ppoż. i inne). Przepisy dotyczące użytkowania SpW. Ogólne zasady obsługi SpW. Obowiązki osób funkcyjnych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa eksploatacji SpW oraz oszczędnego i racjonalnego zużycia paliw i energii. Obowiązki kierowcy i dowódcy pojazdu. Działalność profilaktyczna w zakresie zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz ruchu drogowym z udziałem wojskowych pojazdów mechanicznych. Odpowiedzialność żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody w SpW.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Rozumienie zasad eksploatacji SpW, przestrzeganie przepisów dotyczących bezpieczeństwa eksploatacji SpW, umiejętność identyfikowania przyczyn oraz zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz w ruchu drogowym.

15. WSPARCIE WOJSK SOJUSZNICZYCH PRZEZ PAŃSTWO GOSPODARZA (HNS)

Celem kształcenia jest znajomość zasad, obowiązków i przedsięwzięć realizowanych w ramach wsparcia wojsk sojuszniczych przez państwo-gospodarza.

Treść kształcenia:

Charakterystyka procesów wsparcia, pomocy dla sił sojuszniczych przez pozamilitarną część systemu obronnego państwa. Rola i zadania Sił Zbrojnych jako organizatora i koordynatora przyjęcia sojuszniczych sił wzmocnienia. Funkcje i zadania punktów kontaktowych HNS. Charakterystyka zasobów krajowych przewidzianych do zabezpieczenia procesu wsparcia (Katalog Możliwości). Planowanie i realizacja zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza. Analiza procedur, zasad, zadań i dokumentów na odpowiednich etapach planowania i realizacji HNS. Zabezpieczenie przemieszczających się wojsk oraz aspekty finansowe realizacji zadań.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość założeń i zadań normujących problematykę HNS w państwie; umiejętność posługiwania się dokumentami normatywnymi oraz ich stosowania na potrzeby planowania i realizacji zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza; znajomość zasad rozliczania kosztów związanych z realizacją wsparcia.

16. WSPÓLPRACA CYWILNO-WOJSKOWA (CIMIC)

Celem kształcenia jest znajomość roli personelu współpracy cywilno-wojskowej, realizującego wymianę informacji ze stroną cywilną oraz pozyskiwanie zasobów logistycznych, na rzecz realizacji planów dowódcy w rejonie odpowiedzialności.

Treść kształcenia:

Założenia współpracy cywilno-wojskowej: cele, funkcje, zasady, zadania. Cele i zadania organizacji cywilnych w rejonie odpowiedzialności dowódcy. Rola i wpływ opinii (międzynarodowej, rządowej, pozarządowej, lokalnej, mediów) na realizację zadań operacyjnych dowódcy. Zasady i sposoby pozyskiwania informacji o stronie cywilnej. Charakter wymiany informacji ze stroną cywilną. Koordynacja i użycie zasobów cywilnych. Nadzorowanie i śledzenie zasobów logistycznych strony cywilnej. Uwarunkowania pomocy humanitarnej i wsparcia ze strony państwa-gospodarza na rzecz realizacji zadań dowódcy. Zasady tworzenia centrów CIMIC. Charakter współpracy personelu CIMIC z ludnością lokalną, rynkiem lokalnym, przedsiębiorcami, administracją miejscową, organizacjami cywilnymi wpływającymi na realizację zadań i opinię o wojsku.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość roli personelu współpracy cywilno-wojskowej, realizującego wymianę informacji ze stroną cywilną oraz pozyskiwania zasobów logistycznych, na rzecz realizacji planów dowódcy w rejonie odpowiedzialności.

17. OCHRONA ŚRODOWISKA

Celem kształcenia jest opanowanie wiedzy na temat postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi a także zasadami ochrony środowiska podczas realizacji celów i zadań wojskowych.

Treść kształcenia:

Charakterystyka środowisk przyrodniczych i ich elementów chronionych. Zagrożenia dla środowiska wynikające z zagrożeń militarnych i niemilitarnych oraz niekorzystne czynniki oddziaływujące na środowisko. Główne zagrożenia dla środowiska naturalnego związane z techniką motoryzacyjną, oraz środkami walki. Składowanie i postępowania odpadami i substancjami niebezpiecznymi. Zagospodarowanie produktów odpadowych powstających w wyniku eksploatacji oraz likwidacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym pojazdów. Ochrona środowiska przez pododdziały na poligonach, ośrodkach ćwiczeń i w działaniach taktycznych.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość współczesnych poglądów na ochronę środowiska naturalnego; świadomość i znajomość zagrożeń militarnych i niemilitarnych środowiska naturalnego; znajomość zasad postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi; uwzględniać zasady ochrony środowiska podczas realizacji zadań wojskowych.

18. OPL i POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA

Celem kształcenia jest umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału, znajomość organizacji i możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej oraz organizacja w pododdziałach przedsięwzięć powszechnej obrony przeciwlotniczej.

Treść kształcenia:

Podział i charakterystyka środków napadu powietrznego. Zadania, skład oraz możliwości bojowe lotnictwa taktycznego i śmigłowców bojowych. Taktyka działania samolotów i śmigłowców na polu walki. Charakterystyka ugrupowania bojowego pododdziału jako obiektu uderzeń śmigłowców i samolotów. Sposoby wykonywania uderzeń przez samoloty i śmigłowce. Okresy największego zagrożenia uderzeniami z powietrza. Rola, zadania, możliwości bojowe oraz struktura organizacyjna oddziałów i pododdziałów obrony przeciwlotniczej. Zasady organizacji obserwacji i rozpoznania celów powietrznych. Zasady zwalczania celów powietrznych z broni strzeleckiej i pokładowej. Zasady organizowania Powszechnej OPL w warunkach garnizonowych. Przedsięwzięcia zmniejszające skutki uderzeń z powietrza. Organizacja systemu alarmowania o zagrożeniu z powietrza. Działanie po ogłoszeniu alarmu powietrznego w działaniach bojowych. Postawy strzeleckie, przygotowanie broni do strzelań do celów powietrznych. Sposoby prowadzenia ognia z broni strzeleckiej do celów powietrznych.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość organizacji oraz możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej, znajomość zasad organizacji powszechnej obrony przeciwlotniczej w warunkach polowych i garnizonowych, w tym odpowiedniego przygotowania infrastruktury; rozumienie znaczenia przedsięwzięć organizowanych w ramach powszechnej OPL dla zmniejszenia skutków uderzeń z powietrza wykonywanych przez przeciwnika; umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia

z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału; umiejętność organizowania w pododdziałach przedsięwzięć powszechnej obrony przeciwlotniczej oraz realizowania ich w podstawowych rodzajach działań taktycznych.

19. OBRONA PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA

Celem kształcenia jest znajomość właściwości rażącego działania broni masowego rażenia i substancji niebezpiecznych, istoty oraz celu obrony przed bronią masowego rażenia, a także praktycznego wykorzystania indywidualnych i zbiorowych środków ochrony przed skażeniami.

Treść kształcenia:

Zagrożenie bronią masowego rażenia i ich wpływ na prowadzenie działań bojowych. Istota, zakres, zasady oraz siły i środki obrony przed bronią masowego rażenia. Organizacja obrony przed bronią masowego rażenia. Charakterystyka przedsięwzięć obrony przed bronią masowego rażenia. Realizacja przedsięwzięć obrony przed bronią masowego rażenia w warunkach zagrożenia skażeniami i skażeń. Ostrzeżenie, alarmowanie i meldowanie o skażeniach.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość własności rażącego działania broni masowego rażenia, etatowego sprzętu OPBMR, zasad funkcjonowania Systemu Wykrywania Skażeń, umiejętność wykorzystywania właściwości ochronnych indywidualnych i zbiorowych środków ochrony przed skażeniami, posługiwanie się sprzętem do rozpoznania i likwidacji skażeń, organizowania i realizacji przedsięwzięć OPBMR, współdziałania z pododdziałami wojsk chemicznych podczas likwidacji skażeń, działanie w rejonie zagrożenia skażeniami i w rejonie skażonym pieszo. Opracowywanie meldunków CBRN.

20. WSPARCIE OGNIOWE

Celem kształcenia jest znajomość przeznaczenia i zasad użycia wojsk raketowych i artylerii, istoty i formy wsparcia ogniowego oraz możliwości bojowych pododdziałów artylerii.

Treść kształcenia:

Zadania i struktura wsparcia ogniowego. Rola i zadania artylerii we wsparciu ogniowym. Bliski ogień wspierający. Możliwości i sposoby wykorzystania sił i środków wsparcia ogniowego na korzyść pododdziałów wojsk walczących. Wywołanie ognia artylerii (Call for fire). Koordynacja wsparcia ogniowego na szczeblu pododdziału. Planowanie i wykonanie bliskiego ognia wspierającego. Rola i zadania Lotnictwa Wojsk Lądowych oraz Lotnictwa Sił Powietrznych we wsparciu ogniowym pododdziałów ogólnowojskowych w różnych rodzajach działań taktycznych. Wywołanie bezpośredniego wsparcia lotniczego (Close Air Support). Możliwości i sposoby wykorzystania lotnictwa na korzyść pododdziałów wojsk walczących.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość istoty i struktury wsparcia ogniowego oraz jego znaczenia w realizacji zadań przez wojska walczące. Rozumienie zasad i sposobów wykorzystania artylerii w działaniach taktycznych pododdziałów wojsk walczących. Umiejętność postawienia zadań i wywołania ognia. Znajomość istoty oraz sposobu wykorzystania lotnictwa na korzyść pododdziałów wojsk walczących. Umiejętność postawienia zadania i wywołania ognia.

21. WSPARCIE INŻYNIERYJNE

Celem kształcenia jest umiejętność określenia celu i zadań zabezpieczenia i wsparcia inżynierskiego realizowanego przez pododdziały. Podstawowa znajomość min oraz materiałów wybuchowych i środków zapalających stosowanych w Siłach Zbrojnych RP. Umiejętność sporządzania zapalnika lontowego i wysadzenie pojedynczego ładunku materiału wybuchowego a także znajomość zasad zachowania się w rejonach zagrożenia minami i IED.

Treść kształcenia:

Cel, zadania i zasady zabezpieczenia i wsparcia inżynierskiego działań taktycznych. Sposoby realizacji i organizacji wykonawstwa podstawowych zadań inżynierskich na szczeblu pododdziału: rozpoznanie inżynierskie przeciwnika i terenu, budowa obiektów fortyfikacyjnych, budowa zapor inżynierskich i wykonywanie niszczeń, przygotowanie i utrzymanie dróg, wykonywanie przejść (torowanie) w zaporach, przez przeszkody naturalne i rejonys niszczeń oraz rozminowanie terenu i obiektu, urządzenie i utrzymanie przepraw, realizacja przedsięwzięć w ramach maskowania, udział w likwidacji skutków uderzeń przeciwnika oraz klęsk żywiołowych i ekologicznych, wydobywanie i oczyszczanie wody, usuwanie i niszczenie niewybuchów i niewypałów w tym improwizowanych ładunków wybuchowych. Cel i zadania wsparcia inżynierskiego pododdziałów. Struktury, przeznaczenie i zasady użycia pododdziałów wojsk inżynierskich. Koordynacja działań pododdziałów wojsk inżynierskich z pododdziałami wspieranymi.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość: celów, zadań i zasad zabezpieczenia i wsparcia inżynieryjnego działań taktycznych; sposobów wykonywania podstawowych zadań inżynieryjnych na szczeblu pododdziału; celów i zadań wsparcia inżynieryjnego pododdziałów różnych rodzajów wojsk; struktur, przeznaczenia i zasad utycia pododdziałów wojsk inżynieryjnych.

22. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

Celem kształcenia jest uzyskanie wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania czynności medycznego ratownictwa taktycznego w stanach zagrożenia zdrowia lub życia, spowodowanych czynnikami rażenia współczesnych środków walki.

Treść kształcenia:

Założenia taktyczne TCCC (Tactical Combat Casualty Care – Taktyczna Opieka nad Poszkodowanym w Warunkach Bojowych). Zasady medyczne TCCC. Wyposażenie IPMed (Indywidualny Pakiet Medyczny) i torby CLS (Combat Lifesaver – Ratownik Pola Walki). Ocena obrażeń i stanu rannego – badanie urazowe. Ocena, udrażnianie i kontrola dróg oddechowych. Rozpoznanie i zaopatrywanie krwotoków. Rozpoznawanie i postępowanie z ranami klatki piersiowej. Złamania - rozpoznawanie i zaopatrywanie. Polowa karta medyczna. Meldunek 9-linijkowy MEDEVAC. Sposoby ewakuacji rannych i poszkodowanych. Improwizowane sposoby wynoszenia rannych z pola walki.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Znajomość założeń taktycznych i zasad medycznych TCCC. Znajomość faz i celów udzielania taktycznej pomocy medycznej. Znajomość czynności wykonywanych przez ratownika taktycznego w poszczególnych fazach TCCC i umiejętność ich przeprowadzenia. Znajomość wyposażenia IPMed i torby CLS oraz umiejętność posługiwania się tym wyposażeniem. Umiejętność oceny obrażeń i stanu rannego oraz przeprowadzenia badania urazowego. Umiejętność udrożnienia dróg oddechowych oraz oceny i kontroli oddechu rannego i poszkodowanego. Umiejętność rozpoznawania, tamowania i zaopatrywania krwotoków z użyciem dostępnych opatrunków. Umiejętność zaopatrywania amputacji urazowych kończyn, znajomość zasad i umiejętności rozpoznania i postępowania z ranami klatki piersiowej; umiejętność unieruchamiania złamań. Umiejętność wypełnienia polowej karty medycznej. Umiejętność zgłoszenia potrzeby ewakuacji medycznej. Znajomość sposobów ewakuacji rannych i poszkodowanych przy użyciu sprzętu medycznego oraz środków improwizowanych.

23. REGULAMINY SIŁ ZBROJNYCH RP

Celem kształcenia jest znajomość musztry indywidualnej i zespołowej, postanowień i zarządzeń regulujących tok życia i służby w jednostce wojskowej oraz zasad prowadzenia praktyki dyscyplinarnej.

Treść kształcenia:

Musztra indywidualna i zespołowa - drużyny, plutonu i kompanii. Musztra pododdziałów z pojazdami. Dowodzenie pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych. Zasady prowadzenia zajęć z musztry i regulaminów w roli dowódcy drużyny - instruktora i dowódcy plutonu - kierownika zajęć. Działalność służbowa w jednostce wojskowej. Wybrane zagadnienia z Ceremoniału Wojskowego.

Efekty kształcenia i szkolenia:

Umiejętność dowodzenia pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych; wydawania komend i zachowania się w szyku; znajomość i umiejętność prowadzenia zajęć z musztry i regulaminów w roli dowódcy drużyny i plutonu; realizowanie zadań stojących przed służbami w jednostce wojskowej i garnizonie.

C. Treści kształcenia specjalistycznego

Liczbę godzin oraz treści kształcenia specjalistycznego dla poszczególnych korpusów osobowych (grup osobowych) określa rektor – komendant uczelni na podstawie efektów kształcenia i szkolenia określonych przez osoby posiadające kwalifikacje właściwe dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej).

VII. PRAKTYKI

Zasady i formy odbywania praktyk ustala rektor-komendant uczelni wojskowej. Odpowiedzialność za organizację praktyk ponoszą właściwi rektorzy-komendanci uczelni wojskowych, a za ich przebieg i realizację, zgodnie z programem praktyk, dowódcy jednostek, w których realizowane są praktyki.

VIII. WALIDACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I SZKOLENIA – EGZAMIN NA OFICERA

1. Warunkiem mianowania żołnierza na pierwszy stopień oficerski jest posiadanie przez niego wykształcenia określonego w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz

- osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia i szkolenia wojskowego potwierdzone pozytywnym wynikiem egzaminu na oficera.
2. Warunkiem przystąpienia do egzaminu na oficera jest uzyskanie pozytywnych wyników z kształcenia wojskowego, w tym szkolenia praktycznego, uzyskanie wymaganego poziomu umiejętności językowych oraz zdanie egzaminu z wychowania fizycznego.
 3. Egzamin na oficera przeprowadza się przed komisją powołaną przez rektora – komendanta uczelni i obejmuje zagadnienia umożliwiające sprawdzenie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji w zakresie przygotowania ogólnowojskowego i ogólnodowódczego określonego niniejszym standardem.
 4. Do składu komisji egzaminacyjnej powołuje się przedstawicieli rodzajów Sił Zbrojnych RP oraz stosownie do potrzeb przedstawicieli innych instytucji resortu obrony narodowej.
 5. Egzamin na oficera składa się z części teoretycznej i praktycznej.
 6. Szczegółowe zasady i tryb przeprowadzenia egzaminu na oficera określa rektor – komendant uczelni wojskowej, w której realizowane jest kształcenie i szkolenie wojskowe w uzgodnieniu z dyrektorem departamentu właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego.

IX. INNE WYMAGANIA

1. Kształtowanie cech osobowo-zawodowych oraz wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych oficerowi uczelnia wojskowa realizuje w procesie ciągłym od chwili stawiennictwa w uczelni do dnia zakończenia nauki.
2. Weryfikacja osiągania efektów kształcenia i szkolenia przez kandydata na oficera winna być realizowana także w ramach rygorów dydaktycznych objętych planem studiów, programem kształcenia (nauczania).
3. Proces kształcenia języków obcych należy realizować z uwzględnieniem wymagań określonych w decyzji Ministra Obrony Narodowej w sprawie kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych w resorcie Obrony Narodowej.
4. Wychowanie fizyczne należy realizować zgodnie z obowiązującymi w MON aktami normatywnymi dotyczącymi wychowania fizycznego.
5. Przedmiotom (treściom) określonym w Module Oficerskim można przydzielać punkty ECTS, na zasadach określonych przez uczelnię, w przypadku gdy efekty kształcenia związane z danym przedmiotem mają wpływ na osiągnięcie przez absolwentów zakładanych efektów kształcenia dla kierunku studiów.
6. Dopuszcza się możliwość łączenia i dzielenia treści kształcenia.